

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 000427 11 Кж 2
Бањалука, 19.01.2011. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Желимира Барића, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог Д. М., због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца Д. Т., адвоката из С., изјављеној на рјешење Врховног суда Републике Српске бр. 12 0 К 000427 10 Кжк од 22.12.2010. године, у сједници вијећа одржаној дана 19.01.2011. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Д. М. изјављена на рјешење Врховног суда Републике Српске бр. 12 0 К 000427 10 Кжк од 22.12.2010. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Врховног суда Републике Српске бр. 12 0 К 000427 10 Кжк од 22.12.2010. године одбачена је као неблаговремена жалба браниоца оптуженог Д. М. коју је изјавио против пресуде Врховног суда Републике Српске бр. 12 0 К 000427 10 Кжк од 14.10.2010. године.

Против овог рјешења бранилац је благовремено изјавио жалбу због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и жалба на пресуду прихвати као благовремена.

Врховни суд је одржао сједницу вијећа, размотрио све списе овог предмета заједно са побијаним рјешењем, које је испитао у смислу чл. 337. у вези са чл. 320. Закона о кривичном поступку-Пречишћени текст (ЗКП) и по оцјени навода изнијетих у жалби нашао:

Жалба није основана.

Бранилац у жалби наводи да је спорну пресуду у канцеларији, која се иначе налази у стану, примила малољетна кћерка С., која је пословно неспособна и нема личне карте. Она је погрешно уложила пошту у омот за криви дан због чега је он пропустио рок за жалбу. Сматра да се сходно одредби чл. 80. и 81. ЗКП њој није смјела уручити пресуда, па се таква достава по закону сматра неуредном.

Према одредби чл. 81. ст. 1. ЗКП достављање на радном мјесту се може извршити лицу овлашћеном за пријем поште које је дужно примити писмено. Очигледно је да се кћерка браниоца налазила у канцеларији и да је била овлашћена за пријем писмена јер и из жалбе произилази да је она имала приступ списима и пошти коју је улагала у одговарајуће омоте. Према тврдњи жалбе и приложеном изводу из матичне књиге рођених она је рођена ... године тако да је у вријеме пријема пошиљке била старија од петнаест година и према радном законодавству могла закључити и уговор о раду. Дакле испуњене су све претпоставке да се она сматра лицем овлашћеним за пријем поште, а извршена достава уредном. Ради тога бранилац оптуженог је пропустио рок за благовремено изјављивање жалбе на другостепену пресуду, па се жалба на рјешење о одбацивању те жалбе не може прихватити као основана.

Ради наведеног, а на основу чл. 336 ст. 3. ЗКП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци овог рјешења.

Записничар,
Софија Рибич

Предсједник вијећа,
Желимир Барић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић